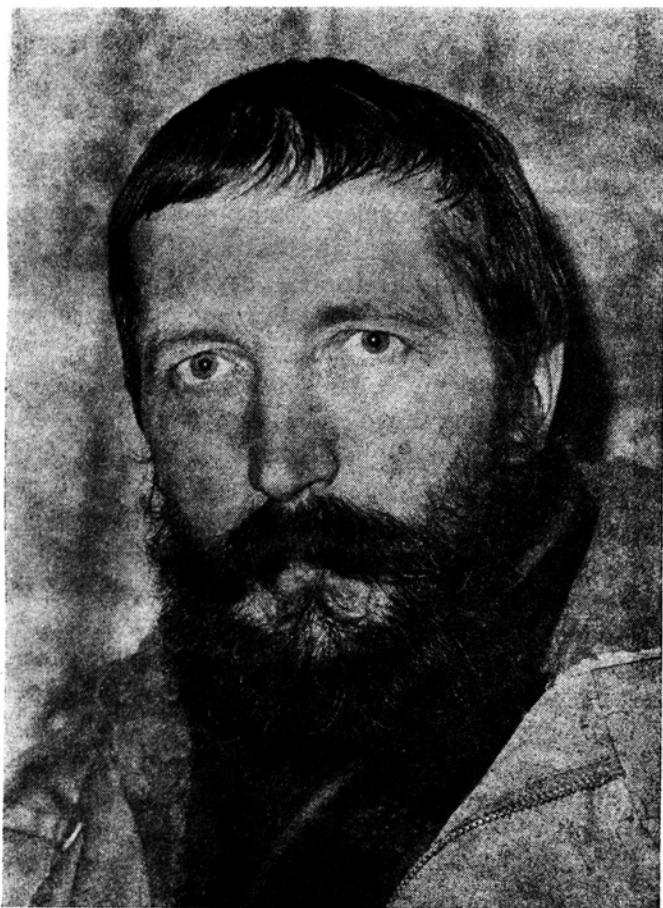

DOC. DR HAB. FORTUNAT MŁODZIANOWSKI
1929—1982

Dnia 22 lipca 1982 roku zmarł nagle w wieku 53 lat wybitny uczoney i wychowawca wielu pokoleń biologów docent dr hab. Fortunat Młodzianowski.

Docent dr hab. Fortunat Młodzianowski urodził się 10 czerwca 1929 roku w Cerkwicy, koło Sępólna Krajeńskiego. Szkołę średnią ukończył w Złotowie w roku 1949. W latach 1949—51 pracował w szkolnictwie i w Inspektoracie Oświaty

w Koszalinie. Następnie w latach 1951—53 studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Łodzi na Wydziale Geograficzno-Biologicznym. Po jej ukończeniu przez dwa lata pracował jako nauczyciel i jako kierownik Sekcji Biologii Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Kadr w Koszalinie. Równocześnie podjął eksternistyczne studia magisterskie, najpierw w Toruniu a później w Poznaniu. Jego zdolności do pracy naukowej ujawniły się bardzo wcześnie, bo już w trakcie wykonywania pracy magisterskiej przygotował do druku pierwszą publikację dotyczącą anatomii rozwojowej endemicznej rośliny cypryjskiej. Stopień magistra uzyskał w roku 1959, a rok później podjął pracę w Katedrze Botaniki Ogólnej Uniwersytetu Poznańskiego.

W pierwszych latach pracy naukowej zajmował się histogenezą w kulturach tkankowych roślin. Uzyskane wyniki posłużyły jako podstawa pracy doktorskiej, którą przedstawił do obrony w roku 1966. Temat pracy był następujący: Histogeneza w kulturze tkankowej marchwi (*Daucus carota* L.). W następnych latach Jego działalność naukowa skupiała się przede wszystkim na badaniach ultrastruktury i cytochemii roślin traktowanych cytokininami. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w roku 1974 na podstawie rozprawy: Wpływ cytokinin na strukturę organeli komórkowych, a w rok później został powołany na stanowisko docenta.

Dalsza praca naukowa Docenta dr. hab. Fortunata Młodzianowskiego rozwijała się w trzech zasadniczych kierunkach: działanie czynników stresowych (biotycznych i abiotycznych) na poziomie struktur komórkowych; ultrastrukturalne i cytochemiczne aspekty androgenezy i innych zjawisk doświadczalnej embriologii roślin; submikroskopowe i cytochemiczne badania tworzenia się i mobilizacji substancji zapasowych w nasionach. W swej długoletniej pracy naukowej w Zakładzie Botaniki Ogólnej Docent F. Młodzianowski opublikował 60 rozpraw, artykułów i innych opracowań. Był współautorem jednego skryptu: Wykłady i ćwiczenia z biologii komórki roślinnej i współautorem podręcznika: Hodowla komórek i tkanek roślinnych. Był jednym z pierwszych pracowników Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, którzy włączyli do badań biologicznych mikroskop elektronowy. Jego prace, oddawane zawsze w terminie, były doskonale udokumentowane wspaniałymi ilustracjami.

Cechowała Go niebywała wprost pracowitość, zdyscyplinowanie, takt i ogromny urok osobisty oraz rzadko spotykana umiejętność patrzenia z pewnego dystansu na wiele spraw codziennego życia.

Docent dr hab. Fortunat Młodzianowski był ogromnym przyjacielem młodzieży. Wiele serca i czasu poświęcał nie tylko pracy ze studentami i dla studentów, ale znajdował także czas dla młodzieży szkół średnich. Był projektodawcą i współautorem eksperymentalnego egzaminu wstępnego na studia biologiczne, za który uzyskał w roku 1965 nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego, najwyżej przez siebie cenioną wśród innych nagród. Prowadzone przez Niego zajęcia dydaktyczne stały zawsze na bardzo wysokim poziomie. Zakres materiału daleko odbiegał od danych podręcznikowych i był wzbogacany przez najnowsze osiągnięcia naukowe zawarte w bieżącym piśmiennictwie. Jego erudycja, doskonałe rysunki, przezrocza i modele sprawiały, że zajęcia prowadzone przez Docenta cieszyły się zawsze wielkim zainteresowaniem słuchaczy.

Jedną z licznych pasji Zmarłego była działalność popularyzatorska. Mimo że osiągnął na tym polu znaczące rezultaty, ciągle starał się tę działalność rozwijać i kontynuować.

Zmarły Docent Fortunat Młodzianowski cieszył się w środowisku naukowym dużym autorytetem, który ugruntował wyłącznie swoją ogromną i wszechstronną wiedzą i umiejętnością posługiwania się nią. Poważnie traktował wymianę opinii tak ze znanymi autorytetami, jak i ze stawiającymi pierwsze kroki młodymi pracownikami nauki.

Był aktywnym członkiem kilku towarzystw naukowych, między innymi przez dwie kadencje pełnił funkcję przewodniczącego Sekcji Anatomii, Cytologii i Embriologii Roślin Polskiego Towarzystwa Botanicznego.

Odszedł człowiek wielkiego talentu i umysłu. Botanika w Polsce poniosła ogromną stratę. Jego postać godna naśladowania przez kolejne generacje biologów pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Adam Woźny, Urszula Nowak, Maciej Zenkteler